

§ 50			appellatur, papatum numquam possessurus.
§ 51	Interim dum hec aguntur, <u>Anshelm de Lucca quibusdam Romanis et Nordmannis</u> faventibus apostolicam sibi sedem usurpavit <u>Alexander</u>^a secundus nominatus est. Sed <u>Parmensis</u> presul <u>collectis</u> non parvis copiis militum <u>Romam</u> petens <u>non sine cede</u> multorum Romanorum sibi resistencium sancti Petri patriarchium introgressus ibique per aliquantum temporis seditiose moratus est. Dein supradicti Alexandri et civium viribus urgentibus primum remeare est coactus. <u>Alexander</u> autem XI annis et eo amplius in pontificali cathedra est solidatus.	Interim dum haec aguntur, <u>Anshelmus</u> episcopus de Luca, <u>quibusdam Romanis</u> faventibus, apostolicam sedem sibi usurpavit. {<u>Parmensis</u> episcopus dudum electus <u>Romam</u> consecrandus adiit, cui cum Romani armati occurrerent ingressumque prohiberent, multitudine illorum a militibus eius et occiduntur et in Tiberi submerguntur, caeteri fugantur.}¹⁰	Sed XXVII. die ante istius promotionem <u>Lucensis</u> episcopus nomine <u>Anshelmus</u> a <u>Nordmannis et quibusdam Romanis</u> papa CLVII. ordinatus et <u>Alexander</u> vocatus, sedit annos XII. <u>Parmensis</u> vero, <u>collecta</u> undecumque grandi militia, vi destinavit cathedram invadere, et ad urbem <u>Romam</u> sic perveniens, non permissus est a Romanis intrare. Unde magna <u>cedes</u> ibidem peracta est. Et sic <u>non sine victoria</u>¹¹ <u>cruenta</u>, multis Romanis interfectis, ad Parmam suam tristis regressus est, solo nomine apostolico sibi usurpato ad finem vite infelicitur perdurans. Hic <u>Alexander</u> doctor catholicus satis strennue symoniacam heresim destruxit et ministris altaris cum coniugibus coire

a) Alexander qui A.

10) entnommen aus § 56 B.

11) Sallust, *Catilina* 58,21: cruentam ... victoriam; zitiert in der *Hermann-Chronik* ad a. 1053 (ed. PERTZ [1844] S. 132, Z. 51).